

Drevet af Opium, Sperm og Magi

William S. Burroughs' Den røde nats byer er nok den mest tilspermede og gennemsmadrede bog, jeg har læst i meget lang tid. Den perfekte bog for dig, der er interesseret i det okkulte, dig, der elsker provokunst og dig, der holder af kvælningssex. Med andre ord er det Burroughs i topform.

Den røde nats byer. Jeg har aldrig set så meget sæd i en roman. Marquis de Sade kunne ikke konkurrere med det her. Selvom det er en helt nytrykt bog, føles det som at sidde og læse et klistret pornoblad. Det er en erotisk roman, en krimi og en magisk science-fiction. I alle dens genreudtryk virker den manisk og ufokuseret. Den er mere interesseret i fede billeder end i, hvordan de enkelte dele passer sammen med resten af handlingen. Det er med andre ord en rigtig Burroughsroman med alt, hvad der hører sig til.

For den nytilkomne til Burroughs: Forfatter, magiker, visuel kunstner, opfinder af cut-up-teknikken William Seward Burroughs (1914-1997) var et modkultursikon for både halvtredsernes hipstere og firsernes punkere. Kendt for sine værker *Junkie* (1953), *Queer* (1985) og *Nøgen Frokost* (1959), samt for at være en af karaktererne i Jack Kerouacs

nøgleroman *Vejene* (1957). Den røde nats byer blev først udgivet i 1981 under titlen *Cities of the Red Night*.

Tiden er smadret i bogen, og de to sideløbende handlingsforløb bliver lidt over midtvejs sprunget i tusindvis af fraktale brudstykker. Hvad der først var på den ene side en krimi foregående i det 20. århundrede og på den anden side en pirathistorie i det tidlige 1700-tal, bliver viklet sammen i en feberdrøm om evige gentagelser og magisk genfødsel. Karakterer, som i første del af bogen eksisterede hundredvis af år fra hinanden, mødes nu i den både 10.000 år fortidige og samtidig tidløse hellige by Ba'dan, hvor alt er sandt og alt er tilladt. Her mødes folk fra fortiden og fremtiden i en nutid, som tager form af en obskøn parodi på Las Vegas, hvor enorme menneskemængder af druggede tidsrejsende søger det ultimative kick i eksotiske former for narko, offentlig sex og hængningsritualer. Alt dette muliggjort af en magisk teknologi, som lader folk genfødes via sammenkoblingen af død og sex – udløsning i dødsøjeblikket skaber en magisk affyring af intention, som lader den døende genfødes i en ny krop – hvilket skaber et sygeligt loop, hvori alle er manisk fikserede på død og sex, hængning og sperm.

Netop magi og intention er vigtige ord her. Burroughs kaosmagiske praksis var fokuseret på projiceringen af intention ud i verden, som så svarer igen. Et dybtfølt ønske eller en brændende følelse sendes ud i verden gennem ritualer, som ofte indeholder stærke, grænseoverskridende indtryk og udgrænsede bevidsthedsformer som opnås gennem stoffer, orgasme, meditation, en kombination af disse eller noget helt andet. Disse stærke indtryk giver intentionen kraft. Det er derfor død og orgasme i dødsøjeblikket fylder så meget i denne bog.

Ba'dan-teksterne er lige så meget kapitler, som de er separate historier, der alle på en freejazzet måde spejler og varierer hinanden. Karakterer, ting og tematikker – særligt hængning, sperm, revolution og narko – gentager sig i et endeløst kalejdoskop af nye og gensidigt modsigende sammensætninger. Folk, der lige er blevet rituellet hængt i en flere hundrede meter høj elevatorgalge, dukker op i en hed sexdrøm i næste kapitel og bliver i det påfølgende skudt med kugler, som får den ramte til falde om i dødelige erotiske spasmer.

Alle de centrale karakterer er variationer af den samme. De er alle opiumsbrugere og bøsser med en interesse i okkultisme og magi. Hver og en. De er alle på den ene eller anden måde udenfor samfundet, udskud, kriminelle og svindlere, som fantaserer om frihed. På den måde, er det mere sandt, at der er én karakter i bogen, end den kan siges at have et persongalleri. Denne ene karakter hives rundt i opiumstågede fantasier, alternative virkeligheder, som er kopier og remixes af hinanden, og vælter rundt i en pøl af sæd, galger, magi og genfødsel.

Et godt billede på denne magiske fascination af død og sex ligger i følgende passage, som foregår til et orgie, der afholdes af et mexicansk narkokartel: "I den sidste bås knepper Ah Pook, mayaernes dødsgud, den unge majsgud. Idet gardinerne trækkes til side, når de begge orgasmen, og den unge majsgud bliver spættet af sorte forrådnelsespletter. En ildelugtende dis som fordampet fisk damper fra deres kroppe." Kunne man ønske sig mere?

Det er på alle måder en provokerende bog, og den politisk korrekte læser skal måske også tænke sig om en ekstra gang, inden de går

ombord i Burroughs trippede provoroman. Ud over at være fyldt med raciale skældsord (som for det meste kommer ud af moralsk suspekte karakterer – ikke forfattertalerør), er bogen også fuldkommen tom for kvinder med undtagelse af nogle få sadistiske matriarker. Der løber en dybt misogyn åre igennem romanen, som dyrker den sensuelle og frie kærlighed mellem mænd, og efterlader kvinderne i rollen som hadske og bagstræberiske magtmennesker. Det må man tage med, hvis man vil opleve denne bog – Burroughs er tungt lastet med problemer, som kun var mere udbredte i sidste århundrede. Alligevel er *Den røde nats byer* et overflødighedshorn af billeder så stærke, at man nærmest kan smage dem, af stærke indtryk og magiske (dette er ikke et superlativ eller en metafor) intentioner som bestemt er værd at opleve. Der er en rigdom af billeder og indtryk i teksten, som det er værd at forsøge at tilsidesætte sit politiske ubehag for at opleve.

Denne udgave fra Antipyrine, oversat og med forord af Kasper Opstrup og Tobias R. Kirstein, er både flot og indsigtfuldt lavet. Forordet sætter en god stemning og forsyner læseren med noget af den baggrundsviden, som det er dybt nødvendigt at have med, hvis man vil forstå bogen. Det er tydeligt at Opstrup og Kirstein har styr på både deres Burroughs og deres okkultik. Forsidens og skrifttypens æstetiske udtryk er både stilrent retrofuturistisk og apokalyptisk betonsmadret. Den eneste indsigelse jeg har, er, at der fra tid til anden er lidt knas i oversættelsen. Der bliver rystet nogle hænder, hvor der nok skulle trykkes nogle hænder, og folk bliver varmet op, hvor de nok skulle være blevet vilde i varmen. Det er til tider forstyrrende, men ødelægger på ingen måde den ellers gode læseoplevelse.

Det er en rodet og svær bog at læse, og den forstås nok bedst i kontekst af Burroughs' magiske praksis. Jeg mener det virkelig: læs forordet! Det hjælper en hel del. Hvis man stadig er nysgerrig på hans mærkelige kaosmagi, kan jeg også anbefale bogen *Akademi 23* (også af Burroughs, også på Antipyrine, også Opstrup og Kirstein), som handler om magisk praksis og Burroughs spiritualitet. Hvis du ikke er skræmt væk, håber jeg virkelig at du vil læse *Den røde nats byer*. Den er virkelig god, hvis man kan spænde hjelmen lidt og give Burroughs lov til at være fucked.

Forfatter: William S Burroughs

Titel: Den røde nats byer

Tidspunkt: 20/1/2023

Oversat af: Kasper Opstrup og Tobias R. Kirstein

Forord af: Kasper Opstrup og Tobias R. Kirstein

Sider: 288

Pris: 240

Forlag: Antipyrine

Facebook < <https://www.facebook.com/litteraturnu> > / **Instagram** <

<https://www.instagram.com/litteraturnu.dk/> >

Hjemmesiden er lavet i samarbejde med **Hilsen IT** < <https://hilsen.it/> >